

Vergeten voetballer Cor van Hoeven

In de driemaandelijke rubriek de Vergeten Voetballer dit keer het verhaal van Cor van Hoeven (61) die vier seizoenen bij MVV '27 actief was, eerst als voetballer en al snel als trainer. Bij het maken van een afspraak vroeg Cor al of het interview even uitgesteld kon worden en vooral niet te lang zou hoeven duren. Hij gaf aan in een medisch traject te zitten. Uiteraard eerst dus maar eens vragen wat de klachten zijn.

Cor met een bos bloemen van een tevreden sponsor.

Tumor

Ik had al acht jaar last van pijn, maar men kon er niet achter komen wat het was. Het bleek uiteindelijk een tumor op de alvleesklier te zijn. Vorig jaar in oktober ben ik geopereerd en is deze verwijderd. Men gaf aan dat de tumor niet voor de volle 100% behandelbaar is en het is iets wat terug kan komen. Over 'n half jaar ga ik op controle en sinds die zware operatie zit ik in de lappenmand. Ze hebben naast die tumor nog het een en ander weggehaald en ik zal dan ook heel voorzichtig moeten zijn in mijn handelen. Een besmetting of een ziekte kan al behoorlijk vervelend uitpakken. De weerstand is flink afgenomen. Vanuit MVV '27 heb ik vele

hartverwarmende reacties mogen ontvangen en zo iets doet je goed.

Naast het feit dat ik door deze ziekte ben getroffen hebben wij in een jaar tijd vier familieleden verloren door deze ziekte. Vandaar dat ik eerst de boot even afhield uit zelfbescherming.

Zwart Wit '28

Laten we maar naar iets prettigers overgaan, het voetbal dus. Ooit ben ik begonnen bij Excelsior Maassluis, vele jaren later overgestapt naar Rozenburg en Heerjansdam om uiteindelijk weer op het oude nest in Maassluis terug te keren. Je had gelezen dat ik 'n maandje bij Zwart Wit 28 had gespeeld en dat klopt. Bij Excelsior M had ik vijf jaar met veel plezier gespeeld onder trainer

Fer Groeneweg. Van hem kreeg ik altijd een vrije rol en tot het middenveld mocht ik als aanvaller terug verdedigen.

In deze tijd hoorde ik bij de beste drie amateurvoetballers van Nederland. Die verkiezing heette destijds de NCRV-bokaal en deze omroep zond toen wedstrijden uit op de radio.

Fer ging uiteindelijk naar Zwart Wit 28 en ik zou met hem meegaan. Het was allemaal in kannen en kruiken, maar in die zomer ging er iets mis tussen hem en Zwart Wit 28. Hij zou er uiteindelijk niet aan de slag gaan en ook ik heb afgezegd en de overstap gemaakt naar Heerjansdam.

Blessureleed

Bij Heerjansdam kreeg ik wel te maken met enkele langdurige pittige blessures. Op het einde van mijn periode daar scheurde ik mijn kruisband af. Een jaar eerder in een wedstrijd tegen Spijkenisse ging ik in duel met een verdediger. Er kwam een lange bal mijn kant op. Groot ben ik nooit geweest en van koppen hield ik niet zo. Hij kwam met zijn hoofd over mijn schouder en botste hard tegen de zijkant van mijn gezicht. Mijn hele zijkant was verbrijzeld. Na de operatie ben ik er een tijd uit geweest.

Door rode kaarten heb ik ook wel een aantal wedstrijden moeten missen. Niet dat ik een schopper was, maar meer een sterke mening had richting de scheidsrechter.

Enfant terrible

Ik heb dus wel een sterke eigen verhaal en ben ook volgens mijn vrouw Caroline vrij eigenwijs. Tja, een beetje 'n enfant terrible. Ik denk ook niet dat ik altijd even makkelijk was. Je bent zelf ook trainer geweest en vond het juist prima als spelers niet al te meegaand waren en een eigen mening verkondigden. Daarom ben ik van mening dat veel goede voetballers niet al te gemakkelijk in de omgang zijn.

Roel Jan Alblas, die enkele jaren ouder is, was keeper in het eerste elftal van Excelsior M en jeugdtrainer van zoals dat toen nog heette de D1. Ik zelf zat als 17-jarige net bij de selectie en hij vroeg of ik samen met hem dat jeugdelftal wilde trainen. Zo rolde ik er eigenlijk in. Je ging mee op een aantal trainingskampen met de club naar onder andere de KNVB in Zeist.

Naar MVV '27

Samen met onder andere Remco Jansen speelde ik bij Excelsior M dat in de zomer van 1996 kampioen was geworden. Er kwam een nieuwe trainer met andere ideeën en de club wilde verder doorselecteren. De ambities waren hoog en mij werd geen garantie gegeven dat je een vaste waarde in het elftal zou blijven. In die tijd had ik wel wat contact met voorzitter Jan Kroes en Sjaak Franken.

MVV '27-selectie in het seizoen 1996-1997.

Achterste rij v.l.n.r.: Jeroen van Zuijlen, Ferry Ruinaard, Frank Rasens, Remco Rodenrijs, Dieter Koenen, Steven Chobin en Ramon Bakboord. Middelste rij: hoofdtrainer Leon Booy, speler/assistenttrainer Fred Rijnenberg, Arno Van Nierop, Rob Krayenbosch, Ronald van der End, Remco Jansen, Cor van Hoeven, leider Ricardo Ham en verzorger Egbert van der Worp. Voorste rij: Ruud van der Hout, Hugo Goos, Arthur Vlendr , Nico Bennink, René Doelman, Gregory Aaron en Lesley Wigmore.

Remco en ik begrepen dus dat we in Maassluis niet bij de eerste groep zouden komen en maakten vervolgens de overstap naar MVV '27. Dat het een behoorlijk stap terug was, dat was geen probleem. Je hebt ervoor gekozen en dan moet je niet zeuren. Maar er komt ook ooit een einde aan je carrière en dat besef je goed als dertiger. MVV '27 was ook lekker in de buurt!

Leon Booy weg

In november verloor MVV '27 bij Honselersdijk met 6-0 en dat betekende het einde voor trainer Leon Booy. Op verzoek van het bestuur heb ik de training van de selectie op me genomen.

Ik kan me herinneren dat de relatie met Leon niet altijd even goed was met iedereen. Hij was ook een erg jonge trainer wat het ook niet altijd gemakkelijk maakte. Was ook continue bezig met verschillende opstellingen en spelsystemen. Het bestuur zat hem ook regelmatig op z'n kop wat hem waarschijnlijk ook weinig rust gaf.

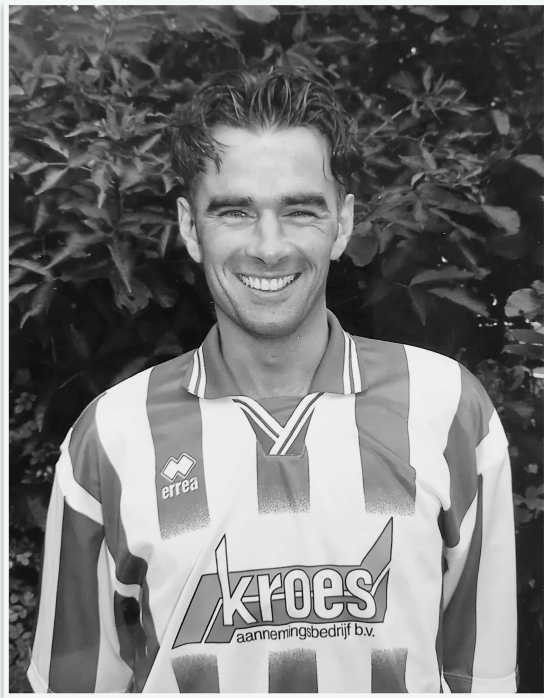
MVV '27 is nog altijd een dorpsclub waar men liever niet te veel jongens van buitenaf wil hebben. Dat was op dat moment wel het geval met ook nogal wat

spelers uit Rotterdam. Zij moeten wel goed passen binnen de club en dat was niet altijd het geval.

Hoofdtrainer binnen vier maanden

Mijn debuut als trainer was, dacht ik, thuis tegen BMT. Wij scoorde wel één keer, maar wat de uitslag precies was weet ik niet meer. (Ik haal Cor vervolgens even uit zijn droom en vertel hem dat het 1-7 werd). Nee, dat was niet echt een schokeffect!

Daarnaast speelde er ook iets over betalingen. Er werden premies betaald aan spelers van buitenaf en dat voelde voor de eigen jongens niet erg prettig. Daar is MVV '27 ook niet de club voor, maar er ontstond wel wat ruis. Op mijn verzoek kwam Martin Vermeer, met wie ik eerder had gespeeld in Maassluis, er binnen enkele weken als assistent-trainer bij. Het jaar daarna kwamen er weer een aantal spelers uit Maassluis over, maar zoals Chiel van der Wal ook eens aangaf paste deze spelers zich goed aan in Maasland in vergelijking met de jaren ervoor.

Cor, nog als speler in de herfst van 1996.

Je hoort niet alleen bij MVV '27 als je een biertje gaat drinken, maar ook voor wat gezelligheid zorgt en jezelf aanpast aan de club. Als je in de kantine hier en daar een praatje maakt, hoor je er al snel bij.

Vele oud-spelers vertellen dan ook dat ze er een heerlijke tijd hebben meegemaakt, maar helaas niet altijd successen geboekt.

Goudse poule

Een van de jaren bij MVV '27 (het seizoen 1998-1999) werden we ingedeeld in een Goudse poule in plaats van de Westlandse of Rotterdamse. Wel kwamen we dat seizoen nog 'n jonge scheidsrechter Kevin Blom tegen die naderhand vele jaren in het betaalde voetbal zou fluiten.

Het was allemaal wel heel erg onbekend voor ons. Je had dan ook weinig met ploegen als WDS en Siveo. Met ploegen als Maasdijk en Naaldwijk of PPSC heb je veel meer, maar het was niet anders.

Het jaar erop was het allemaal weer meer vertrouwd, haalde een periodetitel en verloren daarin de finale tegen Berkel op het terrein van DHC.

Ik kon wel langer blijven, maar koos uiteindelijk voor het trainerschap bij Rozenburg. Vier jaar bij één club vind ik eigenlijk iets te lang, mede door mijn ongeduld.

Maassluische invasie

Met al die nieuwe spelers die jaarlijks binnenkwamen, waren de MVV '27-supporters logischerwijs kritisch en daar kon ik goed mee omgaan. Wat meespeelt is het feit dat Remco Jansen en ik ongeveer de eerste spelers die vanuit Maassluis overkwamen. Daardoor zagen andere spelers ook wel dat er wat mogelijk was. Het was zeker niet dat ik spelers ging bellen om de overstap naar Maasland te maken. Zij maakten zelf die keuze, nadat de eersten over de dam waren en enthousiast klonken.

Niet veel spelers maken de stap andersom. Bij MVV '27 heb ik te maken gehad met de talentvolle Remco Rodenrijs die helaas erg blessuregevoelig was. Hem heb ik wel geadviseerd om naar het tweede van Excelsior M te gaan om te zien of hij zelfs het eerste kon halen. Datzelfde zei ik tegen Frank Rasens.

Visie

Als trainer moet je een visie hebben. Als je naar grote trainers kijkt, en daar hoor ik (zegt hij lachend) niet bij, als Josep Guardiola en Arne Slot zie je dat zij een duidelijk beeld hebben hoe zij willen spelen. Ik ben er dan ook van overtuigd dat wanneer je een visie hebt en dat kan opvolgen je altijd kunt spelen zoals je dat voor ogen hebt en daarmee goede resultaten kunt halen. Ik wilde altijd goed verzorgd voetbal spelen. Dat je de ballen niet altijd over grote afstand speelt, maar goed opbouwen van achteren uit.

Je ziet nu bijna de hele wereld rustig opbouwen, maar dat probeerde ik toen al en is in de loop van de jaren voor mij niet veranderd. Ik heb het zeker niet uitgevonden, maar wel al die jaren zo met veel plezier gespeeld. Fer Groeneweg noem ik nog maar eens, maar hij had altijd oog op verzorgd voetbal.

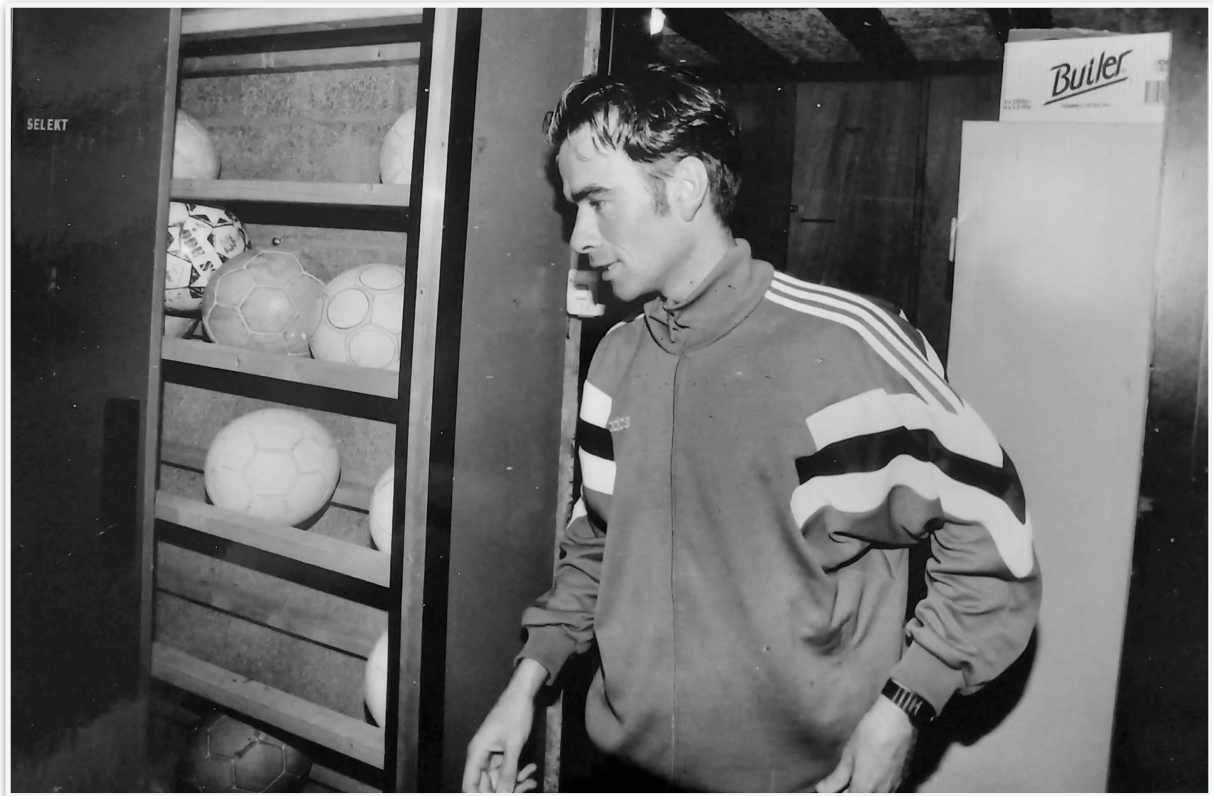
Tegen kritiek kan ik zeker wel goed, zolang deze goed onderbouwt is. Losse flodders als je-bent-een lul, daar kan ik weinig mee.

Trainersopleidingen

Naast TC 1 in Nederland heb ik tijdens met verblijf in Amerika een aantal diploma's gehaald en weer terug in ons land heb ik de cursus Hoofd Opleidingen gevolgd.

Met alle verzamelde diploma's mag ik hier als assistent-trainer aan de slag in het betaalde voetbal.

Voor MVV '27 heb ik al eerder het jeugdplan opgezet. Met Erik Gudde had ik in Maassluis nauw samengewerkt voor wat betreft de jeugdopleiding en daar veel van opgestoken. Daar ben ik mee verder gedaan en heb het wel iets

November 1996, Cor is gevraagd om de trainingen van Leon Booy over te nemen.

vereenvoudigd. Op een uitgebreid plan zitten trainers niet te wachten en heb het daarom kort en bondig gemaakt, maar wel met de visie waar ik het al eerder over had.

Ik ben er dan ook van overtuigd dat spelers in hun jongste jaren de techniek krijgen aangereikt en daar hun hele leven profijt van hebben.

Wiel Coerver

Ikzelf heb als ongeveer 10-jarige op de woensdagmiddagen op televisie de oefeningen van techniektrainer Wiel Coerver in de huiskamer staan nadoen met een bal. Die technische basis moet tussen je zesde en twaalfde jaar worden aangeleerd. Ik ben ervan overtuigd dat iedereen dat kan.

Met René Meulenstein, de assistent van Wiel Coerver, heb ik ooit samengewerkt. René gaf hier in Nederland clinics, terwijl hij ook in dienstverband werkte bij Manchester United. Als hij niet kon overkomen nam ik zijn lessen over. Dat betrof dan drie dagen in Papendrecht en dan had je soms honderd trainers die de lessen in techniektraining volgden.

Lyra

Met Johan Voskamp had ik wat contact en nadat Pim van der Hoorn doorschoof naar het eerste elftal werd ik neergezet als Hoofd Jeugdopleidingen.

Echter, in De Lier ben ik in februari 2022 na ruim drieënhalf jaar gestopt. Ten eerste was ik wellicht wat meer veeleisender dan de mensen binnen de club. Mijn ambities lagen niet helemaal op een lijn met wat zij voor ogen hadden. De tweede reden was eigenlijk veel belangrijker. De gezondheid van mijn familie en die van mezelf. Op dat moment wist ik dus nog niet wat ik precies mankeerde. Het leek dan ook een goed moment om afscheid van elkaar te nemen. Lyra is net als MVV '27 een heerlijke dorpsclub waar ik mij heel goed thuis voelde.

Nu moet ik eerst maar eens goed herstellen en dat dan ook blijven. Wij kijken hier thuis alleen maar naar morgen, dus even geen vervolgtraject in het voetbal.

De MVV '27-selectie in het seizoen 1998-1999.

Achterste rij n.l.n.r.: Arno van Nierop, Mikos Gouka, Martin Fastenau, Melvin Illidge, Edward Lansbergen, Yuri Pauwels en Nico Bakker. Middelste rij: fysiotherapeut Leon Boudestein, Ronald van der End, Edwin Marijs, John Meuldijk, Dennis van Eck, Marco van Dijk, Sander van 't Wout, Marco Veen, Leo van Ree en verzorger Cock Gerrets. Voorste rij: Rachid el Khalifi, Frank Rasens, Remco Rodenrijs, assistent-trainer Martin Vermeer, hoofdtrainer Cor van Hoeven, Khalid el Khalifi, Ian Bell en Bert Bakker.

FC Jokerit

Samen met Martijn Krabbendam ging ik ooit naar een wedstrijd van Sparta en kwam daar aan de praat met Jan Everse die er hoofdtrainer was. Jan vroeg op een gegeven moment of ik zin had om bij hem stage te komen lopen. Dat heb ik 'n aantal jaren gedaan en werd vervolgens ook assistent-trainer bij hem.

Na zijn Sparta-periode ging hij naar het Finse FC Jokerit en belde me op met de vraag om mee te gaan. Ik had hier een baan, maar heb deze toch opgezegd en ben het avontuur aangegaan in de zomer van 2001. Het avontuur heeft één jaar geduurd. Met deze club speelden we de voorronde van de UEFA Cup en zijn onder andere geweest bij CSKA Kiev. FC Jokerit was van oorsprong een enorm grote ijshockeyclub met een prachtige indoorhal.

Uit financieel oogpunt wilde men ook een voetbaltak opzetten en toen wij daar kwamen had men bijna alleen maar jeugdspelers waarvan er enkele later de wereldtop hebben gehaald. Drie jaar later werd de voetbalafdeling toch alweer verkocht.

Winning Skills

Samen met Wilfred van Leeuwen, onder andere hoofdtrainer van topteams in de Bollenstreek, hebben we de voetbalschool Winning Skills opgezet. Het was hier in Nederland eigenlijk een van de eerste voetbalscholen, maar tegenwoordig zijn deze bijna overal wel te vinden.

We gingen voetbalkampen organiseren met techniektrainingen waaraan veel kinderen meededen. In de schoolvakanties zaten we bij SC Monster, PPSC, HBSS, Maasdijk, Excelsior M, Lyra en nog veel meer verenigingen. Maar ook op de vrijdagmiddagen en zondagen werden deze opgezet, want anders was je alleen maar afhankelijk van die vakanties. Techniek blijft de basis van alles.

Amerika

Door de Dutch Lions, een franchise in Amerika, ben ik gevraagd om over te komen naar de USA. Men had iemand nodig om daar de leiding over te nemen en zo werd ik er technische directeur daarginds.

Ook nog een tijdje gewerkt bij de Houston Dynamos in de afdeling opleidingen en weer later bij Columbus Crew. Daar was ik fulltime jeugdcoach en werkte samen met Greg Berhalter, de latere coach van het nationale team. Ik ben op veel plekken in het land geweest en heb overal de voetbalcultuur kunnen oppikken. Bij de Columbus Crew trainde ik het tweede elftal. In de avonden had je toch nog wat tijd over en dus trainde dan nog even een amateurclub. Na zo'n zes jaar ben ik weer teruggekomen naar Nederland. Het waren ook mijn laatste jaren met Winning Skills, want vanaf toen is het door mijn zoon Rick overgenomen en werkt daarmee wereldwijd. Wilfred van Leeuwen was er al eerder uitgestapt.

Expertisebureau

Eind jaren negentig werkte ik voor het expertisebureau Nedeb. Dat kantoor hield zich bezig met schaderegelingen. Wanneer iemand schade had, bijvoorbeeld door brand of water, moest er uiteraard een bedrag uitbetaald worden door de verzekeringsmaatschappij. Maar eerst moest er dan wel

onderzocht worden of alle schade gedekt was of dat alles goed was vastgelegd. Dat er ook geen sprake was van fraude. Een expert ging dan een en ander onderzoeken en maakte vervolgens een rapportage. Dan volgde uiteindelijk wel of geen uitbetaling.

Tegelijkertijd maar niet heel lang, heb ik Feijenoord gevolgd en legde de trainingen vast die ik bijwoonde. Dan probeerde je deze door te spreken met de toenmalige trainer Willem van Hanegem en zijn assistent Geert Meijer. Je gaf die mannen maar geen advies, dat durfde je niet aan te gaan. Uiteindelijk kreeg je wel een duidelijk verhaal van 'n training bij Feijenoord, weergegeven in het blad De Voetbaltrainer. Dat alles deed ik op freelancebasis.

Augustus 1999, keeperstrainer John van der Meij, hoofdtrainer Cor van Hoeven en assistent-trainer Martin Vermeer zijn klaar voor om een nieuw seizoen.

Mariflex Group BV

In Houston zit een vestiging van Mariflex waarvan de eigenaar uit Maassluis komt. Ik kende hem al en kwam hem tegen op een voetbalveld van de Houston Dynamos. Hij gaf aan dat hij een probleem had, wat zaken moest regelen en wist dat ik de nodige Nederlandse contacten had. Of ik in dienst wilde treden bij het bedrijf in Amerika. Dat heb ik gedaan en 'n half jaar later gaf hij aan dat er een nieuw probleem was, de directeur zou weg gaan. Die functie heb ik ook opgepakt.

Hierna ben ik gevraagd om terug te komen naar Nederland om bij het hoofdkantoor van Mariflex in Vlaardingse aan de slag te gaan. Ik ben daar algemeen directeur. Het bedrijf is gespecialiseerd in de overslag van vloeibare lading (o.a. gas en olie) op schepen. Die schepen zijn zo groot dat ze alleen in

het Calandkanaal mogen ankeren, niet aan de kade maar aan ankerpunten op het water. Kleine schepen lossen dan die oceanreuzen. Dit zijn hoogst beveiligde operaties, er mag niets verkeerd gaan. Een supervisor van Mariflex zorgt er dan voor dat alles veilig uitgevoerd wordt aan boord.

Zoon Luuk

Mijn vrouw, Caroline, en ik hebben twee zoons Rick en Luuk. Eerstgenoemde zoon, wonend in Barcelona, is nu dus de eigenaar van Winning Skills International. Luuk woont in Rotterdam Delfshaven en werkt als salesforce-beheerder, voor een wereldwijde christelijke organisatie Jesus.net. Mensen die iets van het geloof willen weten, probeert men verder te helpen. Mensen vragen vanuit het buitenland ook advies en er wordt voor hen gezocht naar een kerk die mogelijk bij hen past.

Tot slot wil ik nog meegeven dat ik een zeer mooie tijd gehad heb bij MVV '27 en hieraan een hoop leuke herinneringen, vrienden en kennissen aan heb overgehouden. Ook volg ik de club nog wekelijks.